

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα Ε'

ΑΚΥΡΩΤΙΚΟΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Με μέλη τους: Εφέτη Δ.Δ., που άσκησε καθήκοντα Προέδρου, επειδή κωλύονταν οι Πρόεδροι και οι αρχαιότεροί της δικαστές, και

Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 2010, με γραμματέα το για να δικάσει την από 20 αίτηση,

του κατοίκου

που παραστάθηκε με την πληρεξουσία του δικηγόρο την οποία διόρισε με προφορική δήλωση στο ακροατήριο,

κατά του Υπουργού Εσωτερικών, ο οποίος παραστάθηκε με τον Πάρεδρο του Ν.Σ.Κ.

Κατά τη δημόσια συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

την εισηγήτρια της υπόθεσης, Εφέτη Διοικητικών Δικαστηρίων, που διάβασε τη σχετική έκθεσή της, εξέθεσε τα ζητήματα που προκύπτουν και ανέπτυξε τη γνώμη της γι' αυτά,

την πληρεξουσία δικηγόρο του αιτούντος, που ανέπτυξε και προφορικά τους λόγους ακύρωσης και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, καθώς και

τον εκπρόσωπο του Υπουργού, που ζήτησε, αντίθετα, να απορριφθεί η αίτηση.

Μετά τη συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, και αφού

μελέτησε τη δικογραφία και τις σχετικές διατάξεις,

αποφασίζει τα εξής:

1.Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης ακύρωσης καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. τα υπ' αριθμ. έως και έως και και ειδικά έντυπα παραβόλου Α' σειράς).

2.Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση επιδιώκεται η ακύρωση: α) της απόφασης του Υπαρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος, με την οποία επιβλήθηκε στον αιτούντα Πυροσβέστη η πειθαρχική ποινή του προστίμου ίσου με τις αποδοχές 3/10 ενός Μηνιαίου Βασικού Μισθού (Μ.Β.Μ), και β) της υπ' αριθμ. πρωτ. πράξης του Αναπλ. Διευθυντή Προσωπικού, εκδοθείσας με εντολή Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος, με την οποία απορρίφθηκε η από αναφορά παραπόνων του αιτούντος κατά της προαναφερόμενης πράξης επιβολής σε βάρος του προστίμου. Η δεύτερη πράξη είναι η παραδεκτώς προσβαλλόμενη με την κρινόμενη αίτηση, εφόσον τηρήθηκε η προβλεπόμενη από τις διατάξεις των άρθρων 80 παρ. 1, 9 και 13 του Π.Δ 210/1992 (ΦΕΚ 99 Α') διαδικασία υποβολής αναφοράς παραπόνων, η οποία αποτελεί δικονομική προϋπόθεση, από την τήρηση της οποίας εξαρτάται το παραδεκτό της ασκήσεως της αιτήσεως ακυρώσεως, κατά την έννοια της ενδικοφανούς προσφυγής του άρθρου 45 παρ. 2 του Π.Δ 18/1989 (ΦΕΚ 8 Α), και η πρώτη πράξη ενσωματώθηκε σαυτήν, χάνοντας έτσι την εκτελεστότητα της.

3.Επειδή στο άρθρο 61 παρ. 1 του Π.Δ 210/1992 "Κανονισμός εσωτερικής Υπηρεσίας του Πυροσβεστικού Σώματος" (ΦΕΚ 99 Α') ορίζεται ότι, πειθαρχικό παράπτωμα αποτελεί κάθε υπαίτια και καταλογιστή παράβαση

του υπηρεσιακού καθήκοντος, με πράξη ή παράλειψη. Στο άρθρο 62 του ίδιου Π.Δ. ορίζεται ότι: 1. Πειθαρχικά παραπτώματα, ανεξάρτητα από το αξιόποινο ή όχι αυτών, είναι τα παρακάτω ενδεικτικά αναφερόμενα: α. ...γ. Η διάπραξη εγκλημάτων κλοπής... ψευδούς ανώμοτης κατάθεσης... και γενικά η διάπραξη κάθε εγκλήματος που από την αιτία, το είδος, τον τρόπο εκτέλεσης και τις λοιπές περιστάσεις μαρτυρεί διαφθορά χαρακτήρα ή μειώνει την αξιοπρέπεια του υπαλλήλου ή το κύρος της Υπηρεσίας... .στ. Η δημόσια, προφορική ή έγγραφη άσκηση κριτικής των πράξεων της προϊσταμένης Υπηρεσίας ή οποιουδήποτε πυροσβεστικού υπαλλήλου με εκφράσεις ή λόγους που αποδεικνύουν έλλειψη σεβασμού ή με σκόπιμη χρήση αβάσιμων επιχειρημάτων. ... λθ. Η ψευδής αναφορά, κατάθεση ή δήλωση από πρόθεση ενώπιον οποιασδήποτε Υπηρεσίας για ιδιώτη ή οι κακόβουλοι υπαιτιγμοί ή γνώμες, κατά οποιουδήποτε πυροσβεστικού υπαλλήλου ανεξάρτητα αν συνεπάγονται ή όχι ποινική δίωξη. μα. Η από πρόθεση ή αμέλεια πράξη ή παράλειψη με αποτέλεσμα τη βλάβη συναδέλφων του ή της Υπηρεσίας. μζ. Κάθε παράβαση υποχρέωσης που απορρέει από τους νόμους, τους κανονισμούς και τις διαταγές της Υπηρεσίας. Στο άρθρο 63 του παραπάνω Π.Δ ορίζεται ότι: 1. Στο πυροσβεστικό προσωπικό επιβάλλονται οι ακόλουθες πειθαρχικές ποινές, που καταχωρούνται στα ατομικά τους έγγραφα: α. Παρατήρηση. β. Επίπληξη. γ. Πρόστιμο μέχρι ένα μηνιαίο βασικό μισθό του τιμωρουμένου. δ. Αργία με πρόσκαιρη παύση. ε. Αργία με απόλυση. στ. Απόταξη. 2. Η παρατήρηση, η επίπληξη και το πρόστιμο είναι κατώτερες πειθαρχικές ποινές. 3.... 4. Οι κατώτερες πειθαρχικές ποινές επιβάλλονται στο πυροσβεστικό προσωπικό για παραπτώματα του προηγούμενου άρθρου εφόσον αυτά λόγω της βαρύτητας, του τρόπου και των συνθηκών τέλεσης, δεν επισύρουν την επιβολή ανώτερης πειθαρχικής ποινής κατά τους ορισμούς των διατάξεων των Ν.Δ 343/1969 και 935/1971 και ειδικότερα: α....γ. Το πρόστιμο επιβάλλεται για σοβαρότερα παραπτώματα περί την εκτέλεση των καθηκόντων, τη συμπεριφορά, την τάξη, την εμφάνιση και την παράσταση γενικά του πυροσβεστικού υπαλλήλου, εντός και εκτός της Υπηρεσίας. Τέλος στην περ. γ' της παρ. 5 του άρθρου 73 ορίζεται ότι, δεν υπόκεινται σε

επικύρωση οι ποινές, που επιβάλλει ο Υπαρχηγός στους κατώτερους υπαλλήλους και Πυρονόμους.

4. Επειδή στην προκείμενη υπόθεση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών Πυροσβέστης υπέβαλε στις την υπ' αριθμ. αναφορά προς την Υπηρεσία του στην οποία

διαλαμβάνονται τα εξής: " Σας αναφέρω ότι εγώ ο εισηλθα στο το όπου υπηρέτησα έτη ως

Το μετά από κατατάχθηκα στην πυροσβεστική υπηρεσία ως οδηγός, όπου υπηρετώ ακόμη. Η θητεία μου ανέρχεται σε Τη και έχοντας κάνει αίτηση αποσπάστηκα σι της

για να καλύψω ανάγκας της αντιπυρικής περιόδου. Στο σημείο αυτό θέλω να σας γνωστοποιήσω ότι το ωράριο της υπηρεσίας μου είναι το εξής 24 ώρες (07:30 - 07:30) εργασία και 48 ώρες ξεκούραση. Για μένα ποτέ δεν τηρήθηκε αυτό το ωράριο ούτε η έναρξη, ούτε η λήξη και φυσικά το κάλεσμα γινόταν από τους διάφορους τηλεφωνητές. Την εκτελώντας κανονικά την υπηρεσία μου ως οδηγός είχα προορισμό

όπου τελειωσα την μ. Την και ώρα το βράδυ με πήρε τηλέφωνο από την υπηρεσία ο τηλεφωνητής Εγώ όμως έχοντας ένα ήδη καταπονημένο εαυτό γιατί δεν είχα προλάβει να ξεκουραστώ ούτε και να κοιμηθώ. Άκουσα τη διαταγή αν και δεν ήμουν εγώ επιφυλακή ήταν ο παρ' όλα αυτά προσήλθα στην υπηρεσία, όπου άκουσα την

αφού τυχαίνει να είμαι πατέρας δύο άρρενων τέκνων ετών και μηνών. Έσφηξα τα δόντ'α και συγκρατώντας τα νεύρα μου προχώρησα στην εκτέλεση της εντολής. Επιβιβάσθηκα στο λεωφορείο με 12 άτομα πλήρωμα και κατευθύνθηκα στη δασική του νομού όπου υπήρχε φωτιά. Την Ιουλίου και έχοντας μια κουραστική μέρα μπροστά μου και με

όσες δυνάμεις μου είχαν απομείνει προσπάθησα να βγάλω την υπηρεσία εις πέρας, αλλά μάταια εφόσον δεν ήμουν μόνο οδηγός στο λεωφορείο

αλλά και πυροσβέστης επικεφαλής με Π.Σ. 1 τόνου νερού

με 2 εποχιακούς. Στις το βράδυ πηγαίνοντας και στην

του και γυρνώντας με κατεύθυνση στο

υπηρεσιακό αυτοκίνητο και μη έχοντας καλή ορατότητα λόγω κούρασης,

έπεσα από πλαγιά ύψους 6 μέτρων. Διακομίσθηκα στο Νοσοκομείο της

με ΕΚΑΒ και με συνοδό τον του

και από το Νοσοκομείο διεπιστώθηκε κάταγμα κάτω

περατος (ΔΕ) κνήμης και περόνης όπου υποβλήθηκα σε χειρουργείο για την

αποκατάσταση (Ανοικτή ανάταξη- εσωτερική/εξωτερική οστεοσύνθεση).

Παρακαλώ για τις δικές σας ενέργειες". Επακολούθησε η διενέργεια Ε.Δ.Ε.

από τον σε εκτέλεση της υπ' αριθμ.

Διαταγής και συντάχθηκε σχετικά η

από ΕΔΕ, με την οποία προτάθηκε να επιβληθεί στον αιτούντα η

ποινή του προστίμου ίσου με το 1/10 του μηνιαίου βασικού μισθού του διότι

με την από αναφορά του ασκεί κριτική κατά των πράξεων της

υπηρεσίας του δυσφημίζοντας έτσι έμμεσα αυτήν χρησιμοποιώντας σκόπιμα

αβάσιμα επιχειρήματα και καταφέρεται ψευδώς κατά του συναδέλφου του

πυροσβεστικού υπαλλήλου, πράξεις και ενέργειες που αποδεικνύουν έλλειψη

σεβασμού, μαρτυρούν διαφθορά χαρακτήρα, μειώνουν την αξιοπρέπεια του

Πυρ/κού υπαλλήλου και το κύρος της υπηρεσίας και συνιστούν πειθαρχικά

παραπτώματα σύμφωνα με το άρθ. 62 παρ. 1 εδάφ. κατ, κγ και λθ του ΠΔ

210/1992 Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Πυροσβεστικού Σώματος

(Κ.Ε.Υ.Π.Σ). Ο Υπαρχηγός του Πυροσβεστικού Σώματος, αφού έλαβε υπόψη

τον φάκελο της Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης, που υποβλήθηκε στο

Αρχηγείο του Πυροσβεστικού Σώματος με την υπ' αριθμ.

αναφορά της Π.Δ.Π.Υ. με την υπ' αριθμ. Πρωτ.

απόφασή του τιμώρησε τον αιτούντα με την εξής

αιτιολογία: " Τιμωρούμε τον του

με πειθαρχική ποινή προστίμου ίση με 3/10 ενός Μ.Β.Μ. του για

Αριθμός απόφασης: /2010

έγγραφο άσκηση κριτικής με σκόπιμη χρήση αβάσιμων επιχειρημάτων, για μείωση του κύρους της Υπηρεσίας και για ψευδή αναφορά κατά πυρ/κού υπαλλήλου και συγκεκριμένα γιατί με την από Δ.Υ. αναφορά του ασκεί έγγραφη κριτική κατά των πράξεων της Υπηρεσίας του δυσφημίζοντας έτσι έμμεσα αυτήν χρησιμοποιώντας σκοπίμως αβάσιμα επιχειρήματα και καταφέρεται ψευδώς κατά συναδέλφου του, πράξεις και ενέργειες που στοιχειοθετούν πειθαρχικό παράπτωμα κι εμπίπτουν στις διατάξεις των εδαφίων κστ, κγ & λθ της & 1 του άρθρου 62 του Π.Δ. 210/1992 (Κ.Ε.Υ.Π.Σ)". Κατά της παραπάνω πράξης επιβολής της ποινής του προστίμου ο αιτών άσκησε την από προβλεπόμενη από το άρθρο 80 του ΠΔ 210/1992 αναφορά παραπόνων, αρνούμενος ότι υπέπεσε στα παραπτώματα που του αποδόθηκαν, εφόσον αυτός εξέθεσε πραγματικά γεγονότα που έλαβαν χώρα τον του χωρίς να κάνει καμία κριτική και να χρησιμοποιήσει απρεπείς φράσεις, η δε αναφορά του στη φράση του τηλεφωνητή δεν είναι ψευδής και δεν μπορεί να την αποδείξει διότι δεν υπήρχε αυτόπτης μάρτυρας στο τηλεφωνικό κέντρο εκείνη την ώρα. Με την παραδεκτως προσβαλλόμενη πράξη απορρίφθηκε η αναφορά παραπόνων ως αβάσιμη, χωρίς ειδικότερη αιτιολογία.

5. Επειδή, στο άρθρο 10 του Συντάγματος ορίζονται τα εξής: "1. Καθένας ή πολλοί μαζί έχουν το δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του Κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα κατά τις κείμενες διατάξεις και να απαντούν αιτιολογημένα σε εκείνον, που υπέβαλε την αναφορά, σύμφωνα με το νόμο. 2. Μόνο μετά την κοινοποίηση της απόφασης της αρχής στην οποία απευθύνεται η αναφορά, και με την άδειά της, επιτρέπεται η δίωξη εκείνου που την υπέβαλε, για παραβάσεις που τυχόν υπάρχουν σ' αυτήν". Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι το δικαίωμα του αναφέρεσθαι προς τις Αρχές ανήκει και στους δημοσίους υπαλλήλους και ότι δεν είναι δυνατόν να ασκηθεί κατ' αυτών πειθαρχική δίωξη για παραβάσεις που διαπράχθηκαν με αναφορά (που υποβλήθηκε στην προϊσταμένη ή άλλη Αρχή) πριν από την κοινοποίηση της

τελικής απόφασεως της Αρχής αυτής και χωρίς την άδειά της. Εξ άλλου, ως "αναφορά" κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, θεωρείται εκείνη η οποία περιλαμβάνει αιτιάσεις κατά συγκεκριμένων πράξεων ή παραλείψεων Αρχής, από τις οποίες ο αναφερόμενος υποστηρίζει ότι υφίσταται βλάβη σε προσωπικό έννομο συμφέρον του, και η οποία απευθύνεται στην αρμόδια Αρχή που είναι υποχρεωμένη, βάσει του νόμου, σε ανόρθωση της βλάβης που υπέστη ο αναφερόμενος (ΣΤΕ 1725/2004, 2327/1995, 2671/1993, 186/1989, 3206/1986 κ.α.).

6.Επειδή, η προεκτεθείσα από αναφορά του αιτούντος, στην οποία στηρίζονται τ'αποδιδόμενα σαυτών παραπτώματα, υποβλήθηκε στην Υπηρεσία του και απευθύνεται ιεραρχικά σε Προϊστάμενες Αρχές (Περιφερειάρχη Αρχηγείο Πυροσβεστικού Σώματος) με τελικό αποδέκτη τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης ως πολιτικώς προϊσταμένου των υπηρεσιών του Υπουργείου τούτου, δυναμένου να διατάξει τις απαραίτητες ενέργειες προς διακρίβωση και, ενδεχομένως, ανόρθωση της βλάβης που ο αναφερόμενος τυχόν υπέστη από τα επικαλούμενα με αυτήν γεγονότα. Τα γεγονότα που αναφέρονται σχετικά με την εκτέλεση της υπηρεσίας του αιτούντος από μέχρι και την επαληθεύονται από τη διενεργηθείσα ΕΔΕ, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της ΕΔΕ (βλ. σελ. 6), εκτός από την αναφερόμενη ακατανόμαστη φράση, η οποία δεν επαληθεύθηκε, καθόσον, ο μάρτυρας που εξετάσθηκε σχετικά, αναφέρει στην κατάθεσή του ότι δεν άκουσε την φράση αυτή από τον τον οποίο πάντως δεν κατονομάζει ο αιτών στην αναφορά του. Από την ίδια ΕΔΕ προέκυψε ότι κλήθηκε ο αιτών, πριν παρέλθουν οι 48 ώρες ξεκούρασης που εδικαιούτο, μολονότι δεν ήταν επιφυλακή πρώτης ζήτησης, να μεταβεί στο γιατί ο οδηγός που ήταν γραμμένος δεν διέθετε άδεια οδήγησης λεωφορείου, ενώ αυτός διέθετε άδεια οδήγησης. Επίσης, προέκυψε ότι στην πυρκαγιά βοήθησε για 2 έως 3 ώρες το πλήρωμα ενός οχήματος της για κατάσβεση μικρών εστιών. Έγινε το ατύχημα που ανέφερε και μεταφέρθηκε

μετά τον τραυματισμό του με συνοδεία υπαλλήλων στο πλησιέστερο Νοσοκομείο και από εκεί μεταφέρθηκε στο 401 Γ.Σ.Ν.Α.. Με τα δεδομένα αυτά, τα πραγματικά περιστατικά που ανέφερε ο αιτών στην αναφορά του δεν αποδείχθηκαν ψευδή από τη διενεργηθείσα ΕΔΕ, όπως πεπλανημένως αναφέρεται στην προσβαλλόμενη απόφαση. Κατά συνέπεια, εφόσον η από αναφορά του αιτούντος υποβλήθηκε αρμοδίως, μέσω της υπηρεσίας του σε αρμόδια να την εξετάσουν όργανα, με έννομο συμφέρον λόγω του τραυματισμού του και περιέχει έκθεση πραγματικών περιστατικών, χωρίς άσκηση κριτικής και χρήση αβάσιμων επιχειρημάτων με σκοπό την μείωση του κύρους της Υπηρεσίας, δεν αιτιολογούνται νόμιμα τα αποδιδόμενα με την προσβαλλόμενη πράξη στον αιτούντα παραπτώματα, κατά το βάσιμο σχετικό λόγο της κρινόμενης αίτησης. Το γεγονός ότι συνέτρεχαν έκτακτες περιστάσεις που δικαιολογούσαν την κλήση του αιτούντος για ανάληψη υπηρεσίας στις και ήταν γνωστό το ατύχημα του αιτούντος στην Υπηρεσία του όταν υπέβαλε αυτός την αναφορά του, όπως ισχυρίζεται η Διοίκηση, δεν αναιρούν το έννομο συμφέρον του να εκθέσει γραπτώς στα αρμόδια όργανα τις συνθήκες υπό τις οποίες συνέβη το ατύχημα και να ζητήσει να διενεργηθούν τα νόμιμα.

7. Επειδή κατ' ακολουθία των πιο πάνω πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, να επιστραφεί το καταβληθέν παράβολο και κατ' εκτίμηση των περιστάσεων ν' απαλλαγεί το Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος (άρθρο 275 παρ. 1 ΚΔΔ).

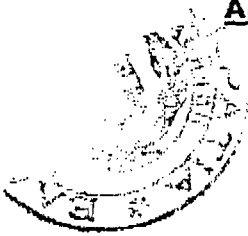
ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την αίτηση ακυρώσεως.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. πρωτ.

20 πράξη

του Αναπλ. Διευθυντή Προσωπικού, εκδοθείσας με εντολή Υπαρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος.

Απαλλάσσει το Δημόσιο από τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις -2010 και δημοσιεύτηκε στην ίδια πόλη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις .2010.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

~~Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ~~

Ο.Κ

Θεωρήθηκε

- 2010

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

~~ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ~~

2010.

